

Sygn. akt IV CZ 105/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie ze skargi uczestników postępowania W. M. i K. M.
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem
Sądu Okręgowego w B.
z dnia 12 marca 2009 r.,
w sprawie z wniosku A. M.
przy uczestnictwie Gminy B., W. M. i K. M.
o stwierdzenie nabycia prawa własności nieruchomości,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 stycznia 2014 r.,
zażalenia uczestnika postępowania W. M.
na postanowienie Sądu Okręgowego w B.
z dnia 3 lipca 2013 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Uczestnik W. M. wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w B. z dnia 3 lipca 2013 r. odrzucające skargę o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w B. z dnia 12 marca 2009 r. Sąd drugiej instancji, odrzucając skargę uczestników W. M. i K. M., wskazał, że nie spełnia ona wymagań określonych w art. 403 § 2 k.p.c., na który powołali się skarżący wnosząc skargę, gdyż środek dowodowy w postaci decyzji Wojewody B. nr 184/77 z dnia 21 października 1977 r., którym obecnie dysponują skarżący, nie może być uznany za nowy w rozumieniu tego przepisu, ponieważ Sądy obu instancji rozpoznające sprawę, odniosły się do tego dokumentu w uzasadnieniach wydanych przez siebie orzeczeń.

W zażaleniu uczestnik podniósł, iż postanowienie wydane przez Sąd Okręgowy dnia 3 lipca 2013 r. było nieprawidłowe, gdyż treść decyzji, na którą uczestnik powoływał się w swej skardze, nie była znana obu Sądom. Zgodnie bowiem z informacją Starosty Powiatowego w B., nie została ona odnaleziona w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym. W konkluzji uczestnik wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy zasadnie uznał, że dokument, na który powołali się uczestnicy postępowania w skardze o wznowienie postępowania, nie jest nowym dowodem w znaczeniu art. 403 § 2 k.p.c. Twierdzenie skarżącego, iż treść przedmiotowego dokumentu nie była znana Sądom, które rozpoznawały zakończone prawomocnie sprawę należy uznać za gołosłowne, gdyż na jego potwierdzenie skarżący nie tylko nie przedstawił żadnego dokumentu, ale także przeczą temu uzasadnienia orzeczeń Sądów, które zapadły w zakończonej prawomocnie sprawie, w których Sądy powołały się także na dokument załączony do skargi o wznowienie postępowania. Bez znaczenia jest więc okoliczność, że odpis tego dokumentu sam skarżący otrzymał z Urzędu Wojewódzkiego w B. w dniu 13 marca 2013 r. Możliwość wznowienia postępowania na podstawie przewidzianej art. 403 § 2 k.p.c. jest uzależniona od łącznego spełnienia trzech przesłanek: wykrycia po uprawomocnieniu się orzeczenia nowych faktów i dowodów, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane,

możliwości ich wpływu na wynik sprawy oraz niemożności skorzystania z nich przez strony w poprzednim postępowaniu (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2013 r., I CZ 40/13, niepubl.).

Przewidziana w art. 410 § 1 k.p.c. kontrola skargi o wznowienie postępowania obejmuje badanie, czy skarga została oparta na ustawowych podstawach wznowienia oraz czy powołana w skardze podstawa wznowienia rzeczywiście zachodzi. W wyniku przeprowadzenia tej kontroli skarga o wznowienie postępowania ulega więc odrzuceniu nie tylko wtedy, gdy została ona oparta na innej podstawie wznowienia niż wskazana w ustawie, lecz także wtedy, gdy podstawa wznowienia sformułowana w sposób odpowiadający ustawie w rzeczywistości nie występuje (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2012 r., I CZ 44/12, niepubl.). Z przedstawionych wyżej okoliczności wynika, iż podstawa wznowienia postępowania wskazana przez uczestników postępowania rzeczywiście nie zaistniała, a zatem zażalenie na postanowienie w przedmiocie odrzucenia skargi o wznowienie postępowania było niezasadne i podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 i art. 13 § 2 k.p.c.